

opusdei.org

Prelaadi kiri (5. aprill 2017)

Püha nädal läheneb. Püüdkem elada järgnevaid päevi intensiivsusega nii, et üha uuesti võiksime öelda ühes püha Paulusega: mihi vivere Christus est! Mulle on elamine Kristus! (vrd Fil 1:21)

11.04.2017

Armsad, kaitsku Jeesus mu poegi ja tütreid!

Püha nädal läheneb. Püüdkem elada järgnevaid päevi intensiivsusega nii,

et üha uuesti võiksime öelda ühes
püha Paulusega: **mihi vivere
Christus est!** Mulle on elamine
Kristus! (vrd Fil 1:21) Issand pole
meile pelgalt eeskuju. Mulle
meenuvad Paavsti sõnad: „Mulle
meeldis väga see pühendumus,
millega Paavst Benedictus ütles, usk
pole teooria, filosoofia, mõte: usk on
kohtumine. Kohtumine
Jeesusega.”[1] Meie jaoks on elamine
Kristus. Ja kui vahel puuduste,
väsimuse või muude elus leiduvate
põhjuste tõttu kaotame selle
reaalsuse silmist, on Tema meid alati
ootamas ja lisaks ***ta leiab võimaluse
kohtuda nendega, kes Teda ei otsi.***
[2]

Armastusega Evangeeliumi lugemine
aitab meil kasvada sõpruses
Jeesusega „kellel kõik tugineb:”[3]
***teda otsida, teda kohata, teda
tundma õppida, teda armastada.***
[4] Issanda elu üle mõtiskledes
üllatab Jumal meid üha uue

valgusega. Olgugi et mõnikord võib tunduda, et meie lugemisest ei jää jälgegi, tulevad hiljem meie huulile Jeesuse sõnad, Tema reaktsioonid, ja liigutused, mis heidavad valgust tavalistele või ebatavalisematele olukordadele meie elus. Me vajame (ja see on kingitus, mida ma palun kõigile) „hingata” ühes Evangeeliumiga, koos Jumala Sõnaga. Selle saavutamisel aitavad meid paljud head Pühakirja kommentaarid, püha Josemaria kirjutised ja paljud muud teosed: Kristuse elust, kirikuisade kirjutatu jne.

Hiljutine Üldkongress rõhutas Kristuse „kesksust”. Me oleme innukad, selles **suures katehheesis**, mis on Töö, nägema kõike üha selgemalt keskendumas Tema isikule. [5] Selle sooviga asetada endid sügavamale Evangeeliumisse, kui anname vestlusi, loenguid, meditatsioone või kui räägime

kristlikust elust oma sõpradega, annate te veelgi eredamalt edasi seda suurepärast sõnumit, mis on Jumala armastus iga inimese vastu. Püha Ambrosius ütles: „Ammuta Kristuse vett... Täida oma hing selle veega, et sinu maa oleks hästi kastetud; ... ja kui see saab kord täis, jagad sa vett teistele.”[6] Ma palun Jumala Ema, et ta õpetaks meid hoidma ja mõtisklema meie südames, nagu tema seda tegi, kõige selle puhul, mis seondub Jeesusega (Vt Lk 2:19), et me sammuksime ja aitaksime ka teistel sammuda – igaüht, kui Jumal teda kutsub – mööda **mõtisklus radasid**.

Olgugi, et kiri Üldkongressi otsustega, mille ma teile kirjutasin, on veel hiljutine, võib-olla te igatsesite Isa igakuiseid kirju. Pärast mõningast rahuliku mõtisklemist ja Kesknõukogu ja Üldkoguga nõupidamist, tundub mulle õigem asendada kirjad lühikeste sõnumitega, mis jõuavad teieni Töö Interneti lehekülje

vahendusel, nüüd kui Internet on ühendatud olemise vahendiks.

Ülestõusmis nädalal teen ma lühivisiidi Iirimaale: saatke mind oma palvetega. Ja ärge unustage palvetada nende 31 prelatuuri liikme eest, kes selle kuu 29. päeval võtavad vastu preestri pühitsuse. Lõpetuseks tahan teid tänada selle läheduse eest, mida olete kirjade ja palvetega ülesnäidanud. Minu palved saadavad teid alati.

Teile rõõmurohkeid Ülestõusmis pühasid soovides, teie Isa õnnistab teid kogu armastusega,

Fernando

Rooma, 5. aprill 2017.a

.....

[1] Paavst Franciscus. *Jutlus*, 28. detsembril 2016

[2] Püha Josemaría. *Jutlus* “Preester igaveseks”, (13. aprillil 1973), raamatus *Armastada Kirikut* (*Amar la Iglesia*), Palabra 1986, nr 69

[3] Benedictus XVI. *Naatsareti Jeesus (I)*, 8

[4] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*, nr 300

[5] Vt *Kiri*. 14. veebruaril 2017, nr 8

[6] Püha Ambrosius. *Epistola* 2, 4 (PL 16, 880)

.....